

Lidija Novak

KRUH

Jem kruh, bel kruh

in mislim:

Kje je zrasla zanj pšenica?

Jo je vsejal stroj z jeklenimi rokami?

Je zlata stebela pregrizel stroj z jeklenimi zobmi?

Vem, da jo je zibal veter

in ljubkovalo sonce

morda je med njo cvetel mak ali plavica

Zdaj je ta pšenica kruh.

Kruh tudi na moji mizi.

69

OGRLICA

Na nitki življenja

smo nanizani

v ogrlico.

Drug poleg drugega.

Pošteni zraven goljufov.

Reveži zraven skopuhov.

Srečni in z usodo tepeni.

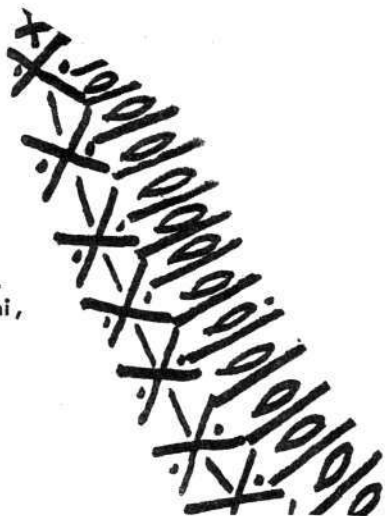
V bistvu pa vsi nebogljani,

vendar z isto pravico:

ne vemo,

kdaj se nam

pretrže vez časa.

Lidija Novak, rojena leta 1942 v Kazljah na Krasu, sedaj živi v Novi Gorici, zaposlena pa je kot kemijski tehnik v anhovski cementarni; doslej je objavljala v Mladih potih.

□ □

A. G.

